

Nr 471

Av herr **Persson, Helmer**, och herr **Öhman**, om ökat anslag till bidrag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering.

Under nionde huvudtiteln punkt 122 (34. Befrämjande av landsbygdens elektrifiering) föreslås, att anslaget till landsbygdens elektrifiering för nästa budgetår skall utgå med oförändrat belopp eller 4 000 000 kronor. Emot detta anslagsbelopp står elektrifieringsberedningens äskande om 6 000 000 kronor.

För nämnda förslag om ökning av anslaget har beredningen anfört synnerligen bärande skäl. Den påvisar sålunda att det vid slutet av budgetåret 1954/55 fanns ej slutbehandlade ansökningar till ett belopp av 4 600 000 kronor. För innevarande budgetår räknar beredningen med bidragskrav av ungefär samma storlek som medeltalet för det senaste budgetåret eller omkring 4 500 000 kronor. Under förutsättning att ansökningar inges i samma omfattning budgetåret 1956/57 kommer de sammanlagda anspråken på bidrag att uppgå till 9 600 000 kronor. Beredningen framhåller att hänsyn därvid icke tagits till bidrag för upprustning av redan befintliga distributionsanläggningar.

För att nedbringa balansen av ärenden anser beredningen därför att anslaget bör höjas till 6 000 000 kronor.

Departementschefens motivering för sitt förslag är, att han i likhet med chefen för kommunikationsdepartementet anser att det för närvarande måste anstå med ett ställningstagande till beredningens förslag och vidare att "det ekonomiska läget påkallar ökad återhållsamhet med statliga utgifter för investeringsverksamhet".

Det förstnämnda skälet är ganska intetsägande. Däremot säger det senare skälet så mycket mer, även om det numera är banalt. "Sparsamhet med anslag för investeringsändamål" är den formel med vilken regeringen numera söker avfärda anslagskrav till de mest angelägna ändamål. Här föreligger otvivelaktigt ett sådan ändamål. Landsbygdens elektrifiering fick länge stå tillbaka innan verkligt effektiva åtgärder påbörjades för att ge ljus åt landsbygden. Nu påkallar inte minst jordbrukets rationalisering och förseende med moderna, ofta elektriskt drivna maskiner en utvidgning och upprustning av elkraftsnätet. Detta är nämligen i stor utsträckning utsatt för överbelastning och orsakar besvärligheter för såväl belysning som drift. Det måste därför anses vara ett ytterst angeläget behov att nyanläggningar sker och att redan befintliga sådana upprustas.

Då man såväl i detta som i andra avseenden har anledning tillse att landsbygdens befolkning icke sättes i efterhand gentemot befolkningen i övrigt, anser vi att departementschefen och regeringen hade bort godtaga elektrifieringsberedningens förslag.

På dessa grunder hemställes,

att riksdagen måtte besluta höja det under punkt 122 (34. Befrämjande av landsbygdens elektrifiering) under nionde huvudtiteln föreslagna anslaget om 4 000 000 kronor till 6 000 000 kronor.

Stockholm i januari 1956

Helmer Persson

Gunnar Öhman

Nr 472

Av herr **Franzon m. fl.**, *angående en förstärkning av kraftledningslånefonden m. m.*

(Lika lydande med motion nr 509 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1956

L. Franzon

Gunnar Lodenius

Gunnar Spetz
